Vlaanderen
is kansrijk opgroeien

Beleidsevaluatie

1 gezin 1 plan

1 september 2026

INHOUDSOPGAVE

1 Inleiding 5

1.1 Context, aanleiding en afbakening van de beleidsevaluatie 5

2 Data en methoden 7

2.1 Zelfevaluaties samenwerkingsverbanden 2023 en 2024 7

2.2 BINC registratiegegevens 7

2.3 Onderzoeksrapport: Wetenschappelijk onderzoek naar de werking en de impact van 1 Gezin 1 Plan in Vlaanderen 8

2.4 Onderzoeksrapport: 1 gezin, 1 plan binnen de jeugdhulp in Vlaanderen 8

2.5 rapportage van de projectsubsidie lerende netwerken onderwijs-jeugdhulp. 9

2.6 Financiële rapportage 9

2.7 VLAAMSE CODEX OVErheidsfinanciën en regelgevend kader 1G1P 10

3 Resultaten 11

3.1 In welke mate worden de beoogde doelstellingen gerealiseerd? 12

3.1.1 In welke mate wordt er samengewerkt met minimaal de basisvoorzieningen en jeugdhulpaanbieders in de regio, erkend voor rechtstreeks toegankelijke hulp 12

3.1.2 In welke mate is het samenwerkingsverband erin geslaagd om een teamwerking uit te bouwen? 16

3.1.3 In welke mate dragen de coördinerende mechanismes bij aan het realiseren van de beoogde doelstellingen? 19

3.1.4 In welke mate dragen de provinciale coördinatoren jeugdhulp-onderwijs bij aan het realiseren van de beoogde doelstellingen? 20

3.2 In welke mate wordt de beoogde doelgroep bereikt? 22

3.2.1 Aantal bereikte gezinnen en aanmelders I 22

3.2.2 In welke mate is er een snelle opstart? 26

3.2.3 In welke mate leidt 1G1P tot snellere, flexibelere of duurzamere oplossingen voor de noden van kinderen, jongeren en gezinnen? 27

3.3 Welke middelen zijn aangewend om de doelstellingen van 1G1P te bereiken? 29

3.4 Hoe verhouden de middelen zich tot de gerealiseerde output? 30

3.5 In welke mate voldoet de huidige regelgeving aan de 14 elementen van artikel 76/2 van het VCO 32

4 Besluiten en aanbevelingen 34

4.1 Besluit 34

4.2 Aanbevelingen 36

5 Ondertekening 39

6 Bijlages 40

6.1 Aanbevelingen uit het wetenschappelijk onderzoek naar de werking en de impact van 1 Gezin 1 Plan in Vlaanderen door KULeuven Lucas en KdG Research. 40

6.2 Aanbevelingen uit het wetenschappelijk onderzoek: “1 gezin, 1 plan binnen de jeugdhulp in Vlaanderen” door KdG Research. 41

1 INLEIDING

1.1 CONTEXT, AANLEIDING EN AFBAKENING VAN DE BELEIDSEVALUATIE

Deze beleidsevaluatie heeft betrekking op het subsidiekader voor de samenwerkingsverbanden 1 gezin 1 plan binnen het beleidsdomein Opgroeien. Ze brengt in kaart in welke mate de gesubsidieerde samenwerkingsverbanden vanuit 1G1P bijdragen aan de vooropgestelde beleidsdoelstellingen, welke doelgroepen worden bereikt en welke middelen ingezet worden om de doelstellingen te realiseren.

Context en historiek

Met 1 Gezin 1 Plan tracht de Vlaamse overheid sinds 2017 een antwoord te bieden op acute noden in de bredere jeugdhulp, zoals het toegenomen gebruik door gezinnen van de rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp, het dichtslibben van de crisisnetwerken en de wachtlijsten in het algemeen. Om meer en sneller beschikbare jeugdhulp te realiseren, riep de Vlaamse overheid op om samenwerkingsverbanden te vormen. Sinds de tweede oproep in 2020 zijn er 16 samenwerkingsverbanden die gebiedsdekkend over heel Vlaanderen en Brussel actief zijn. Elk samenwerkingsverband ontvangt jaarlijks middelen om specifieke doelstellingen te realiseren, waaronder het voorzien van een snel en flexibel aanbod via de 1 gezin 1 plan teamwerking, het zoveel mogelijk leggen van de regie bij gezinnen, het werken met een gezinsplan en het opnemen van een eerstelijnspsychologische functie.

De inhoudelijke opdracht van 1G1P werd in de loop van de voorbije jaren verder geconcretiseerd en verbreed. Volgens het huidige kader omvat de werking onder meer het verder uitbouwen van een interdisciplinaire teamwerking, het coördineren van het samenwerkingsverband, het samenwerken met en ondersteunen van basisvoorzieningen en onderwijspartners en het integreren van de provinciale coördinatoren lerende netwerken onderwijs-jeugdhulp in de samenwerkingsverbanden, het afstemmen met actoren van de rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp, het samenwerken met andere netwerken, het mee vormgeven aan de evoluties richting een geïntegreerd gezins- en jeugdhulpbeleid en het verder continueren en implementeren van flexibele vervolghulp na crisis. Binnen de teamwerking wordt onder meer verwacht dat laagdrempelig kan worden aangemeld, dat binnen de maand een perspectiefbiedend gesprek wordt georganiseerd, dat gezinnen ondersteund worden bij het opmaken van een gezinsplan en dat aanklampend wordt omgegaan met verontrusting.

Aanleiding van de beleidsevaluatie

De Vlaamse Codex Overheidsfinanciën en het bijbehorende uitvoeringskader bepalen dat bestaande en nieuwe subsidiekaders periodiek moeten worden geëvalueerd. Deze beleidsevaluatie heeft dus als doel om de bestaande subsidies en hun onderliggende regelgeving inhoudelijk en financieel te beoordelen.

Op 17 oktober 2025 keurde de Vlaamse Regering de conceptnota *Transparant, toegankelijk, proactief en geïntegreerd: de jeugdhulp van morgen* goed. Deze conceptnota formuleert de beleidsambities voor de jeugdhulp in deze legislatuur en omschrijft de netwerken laagdrempelige jeugdhulp expliciet als een doorontwikkeling van de samenwerkingsverbanden 1G1P. Daarbij blijft de naamgeving 1G1P behouden voor de interdisciplinaire teamwerking, terwijl de samenwerkingsverbanden worden doorontwikkeld tot netwerken laagdrempelige jeugdhulp. Om deze beleidsambitie waar te maken is het noodzakelijk een volledig structureel kader te voorzien voor de organisatie en financiering van de netwerken laagdrempelige jeugdhulp, inclusief de 1 Gezin, 1 Plan teamwerking.

Vanuit die evolutie moet deze beleidsevaluatie niet alleen zicht geven op de huidige werking en de gerealiseerde effecten van 1G1P, maar ook op de plaats die het subsidiekader inneemt binnen een landschap in transitie. De evaluatie is daardoor relevant als terugblik op de voorbije werkingsjaren, én als onderbouw voor toekomstige keuzes over regelgeving, financiering, positionering en opdrachtformulering binnen de netwerken laagdrempelige jeugdhulp.

2 DATA EN METHODEN

Voor deze beleidsevaluatie wordt gebruikgemaakt van verschillende bronnen, die worden ingezet voor zowel kwantitatieve als kwalitatieve analyses. De volgende bronnen worden mee opgenomen in deze rapportage.

2.1 ZELFEVALUATIES SAMENWERKINGSVERBANDEN 2023 EN 2024

Een eerste belangrijke bron voor deze beleidsevaluatie wordt gevormd door de jaarlijkse zelfevaluaties van de samenwerkingsverbanden voor het werkingsjaar 2023 en 2024. Alle 16 samenwerkingsverbanden dienen jaarlijks een zelfevaluatie in waarin gereflecteerd wordt op hun eigen werking, eventuele wijzigingen en evoluties toegelicht worden, maar ook sterke punten en knelpunten en welke lessen uit dat werkingsjaar werden getrokken.

In deze beleidsevaluatie vormen zij een belangrijke kwalitatieve bron voor de analyse van de werking van de samenwerkingsverbanden. De zelfevaluaties van de samenwerkingsverbanden 2023 en 2024 dienen dan ook als bron voor volgende onderzoeksvragen:

- *In welke mate wordt er samengewerkt met minimaal de basisvoorzieningen en jeugdhulpaanbieders in de regio, erkend voor rechtstreeks toegankelijke hulp*
- *In welke mate is het samenwerkingsverband erin geslaagd om een teamwerking uit te bouwen?*
- *In welke mate dragen de coördinerende mechanismes bij aan het realiseren van de beoogde doelstellingen?*
- *In welke mate wordt de beoogde doelgroep effectief bereikt door 1G1P?*
- *In welke mate is er een snelle opstart?*
- *In welke mate leidt 1G1P tot snellere, flexibelere of duurzamere oplossingen voor de noden van kinderen, jongeren en gezinnen?*

2.2 BINC REGISTRATIEGEGEVENS

BINC is het centrale, uniforme online registratiesysteem dat wordt gebruikt door private voorzieningen in de bijzondere jeugdzorg. Het systeem verzamelt data over de jongeren die begeleiding krijgen. Ook vanuit 1G1P registreert elk samenwerkingsverband de jongeren die ze begeleiden via het BINC-platform. Zo verkrijgen we een veelvoud aan informatie met betrekking tot deze werking over heel Vlaanderen. De BINC-registratiegegevens die we in deze beleidsevaluatie gebruiken hebben betrekking op de jaren 2023,

2024 en 2025 en bevatten enkel gegevens over de geregistreerde trajecten binnen 1G1P. Deze data biedt zo inzicht in het aantal bereikte gezinnen, de aanmelders, de snelheid van opstart en de uitkomsten van trajecten.

De BINC-registratiegegevens dienen als bron voor volgende onderzoeksvragen:

- *Beschrijving van de doelgroep naar het aantal bereikte gezinnen en aanmelders*
- *In welke mate is er een snelle opstart?*
- *In welke mate leidt 1G1P tot snellere, flexibelere of duurzamere oplossingen voor de noden van kinderen, jongeren en gezinnen?*

2.3 ONDERZOEKSRAPPORT: WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK NAAR DE WERKING EN DE IMPACT VAN 1 GEZIN 1 PLAN IN VLAANDEREN

Het onderzoeksrapport *Wetenschappelijk onderzoek naar de werking en de impact van 1 Gezin 1 Plan in Vlaanderen* werd in mei 2024 opgeleverd door KU Leuven LUCAS en KDG Research. Het rapport beschrijft de werking en impact van 1G1P in Vlaanderen, op basis van paspoorten en zelfevaluaties van de samenwerkingsverbanden, BINC-registratiegegevens, focusgroepen en bevragingen van gezinnen en ondersteuners. Binnen deze beleidsevaluatie dient dit rapport als wetenschappelijk onderbouwde kwalitatieve bron voor de interpretatie van de werking en impact van 1G1P.

Het onderzoeksrapport KU Leuven LUCAS & KDG Research dient als bron voor volgende onderzoeksvragen:

- *In welke mate wordt er samengewerkt met minimaal de basisvoorzieningen en jeugdhulpaanbieders in de regio, erkend voor rechtstreeks toegankelijke hulp?*
- *In welke mate is het samenwerkingsverband erin geslaagd om een teamwerking uit te bouwen?*
- *In welke mate dragen de coördinerende mechanismes bij aan het realiseren van de beoogde doelstellingen?*
- *In welke mate is er een snelle opstart?*

2.4 ONDERZOEKSRAPPORT: 1 GEZIN, 1 PLAN BINNEN DE JEUGDHULP IN VLAANDEREN

Een tweede onderzoeksrapport, *1 gezin, 1 plan binnen de jeugdhulp in Vlaanderen*, werd opgesteld door Kathleen Van Loon en Bie Melis van KDG Research en bouwt voort op onderzoek dat liep in de periode 2019 tot 2022. Dit beslaat een periode voor de scope van deze beleidsevaluatie, maar de informatie uit dit rapport blijft grotendeels relevant voor de inhoudelijke werking van 1G1P vandaag. Deze publicatie behandelt namelijk het kader van 1G1P Vlaanderen, de methodische principes van 1G1P, de rol van het

gezinsplan, de regie bij het gezin en het interprofessioneel samenwerken in een intersectoraal team. Inhoudelijke invullingen die vandaag allen werkzaam zijn in de werking van 1G1P.
Binnen deze beleidsevaluatie wordt dit rapport gebruikt als verdiepende kwalitatieve contextbron bij de interpretatie van de werking van 1G1P.

Het onderzoeksrapport dient als bron voor volgende onderzoeksvragen:

- *In welke mate wordt er samengewerkt met minimaal de basisvoorzieningen en jeugdhulpaanbieders in de regio, erkend voor rechtstreeks toegankelijke hulp?*
- *In welke mate is het samenwerkingsverband erin geslaagd om een teamwerking uit te bouwen?*
- *In welke mate dragen de coördinerende mechanismes bij aan het realiseren van de beoogde doelstellingen?*
- *In welke mate is er een snelle opstart?*

2.5 RAPPORTAGE VAN DE PROJECTSUBSIDIE LERENDE NETWERKEN ONDERWIJS-JEUGDHULP.

De provinciale coördinatoren lerende netwerken onderwijs-jeugdhulp rapporteerden over de periode van 1 september 2022 – 31 augustus 2024 en over periode 1 september 2024 en 31 augustus 2025 zowel inhoudelijk als financieel. Deze rapporteringen werden verwerkt in deze beleidsevaluatie en vormen zo de bron om de volgende onderzoeksvraag te beantwoorden:

- *In welke mate dragen de provinciale coördinatoren jeugdhulp-onderwijs bij aan het realiseren van de beoogde doelstellingen?*

2.6 FINANCIËLE RAPPORTAGE

Voor de financiële analyse geven we een overzicht in de kostenstructuur van 1 Gezin, 1 Plan en in de verschillende financiële stromen. Door het totale kostenplaatje af te zetten met verschillende gegevens die we halen uit de jaarlijkse financiële rapportage, BINC-registratie en de zelfevaluatie, kunnen we informatie verzamelen voor de volgende onderzoeksvragen:

- *Welke middelen zijn aangewend om de doelstellingen van 1G1P te bereiken?*
- *Hoe verhouden de middelen zich tot de gerealiseerde output?*

2.7 VLAAMSE CODEX OVERHEIDSFINANCIËN EN REGELGEVEND KADER 1G1P

Om na te gaan of de regelgeving reeds voldoet aan de 14 elementen uit artikel 76/2 van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën (VCO) werd de regelgeving gescreend die van toepassing was op het ogenblik van de screening.
Het gaat dan over de volgende regelgevende kaders:

- *Decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp.*
- *Decreet van 17 mei 2024 over de organisatie van een geïntegreerd jeugd- en gezinsbeleid.*
- *Besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2025 tot toekenning van subsidies van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 2026 aan verschillende organisaties in het raam van de samenwerkingsverbanden '1 gezin, 1 plan' (hierna genoemd BVR 2025).*
- *Besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor voorzieningen in de jeugdhulp (hierna genoemd BVR 2019).*

Deze screening beantwoordt zo de volgende onderzoeksvraag:

- *In welke mate voldoet de huidige regelgeving aan de 14 elementen van artikel 76/2 van het VCO*

3 RESULTATEN

In dit hoofdstuk worden de resultaten van de beleidsevaluatie besproken aan de hand van de onderzoeksvragen. Ten eerste zal worden nagegaan in welke mate de beoogde doelstellingen van 1G1P gerealiseerd worden, met bijzondere aandacht voor de samenwerking met basisvoorzieningen en rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp, de uitbouw van de teamwerking en de bijdrage van de coördinerende mechanismes.

Vervolgens wordt bekeken in welke mate de beoogde doelgroep effectief wordt bereikt door 1G1P. Hierbij wordt er gekeken naar een beschrijving van de doelgroep naar het aantal bereikte gezinnen en aanmelders, in welke mate er sprake is van een snelle opstart en in welke mate 1G1P leidt tot snellere, flexibelere of duurzamere oplossingen voor de noden van kinderen, jongeren en gezinnen. Aansluitend wordt onderzocht welke middelen zijn aangewend om die doelstellingen te realiseren, alsook hoe deze middelen zich verhouden tot de gerealiseerde output.

Tot slot wordt nog nagegaan in welke mate de huidige regelgeving voldoet aan de 14 elementen van artikel 76/2 van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën.

3.1 IN WELKE MATE WORDEN DE BEOOGDE DOELSTELLINGEN GEREALISEERD?

In dit onderdeel wordt nagegaan in welke mate 1G1P de beoogde doelstellingen realiseert. De analyse vertrekt vanuit de kernopdrachten van de samenwerkingsverbanden en focust achtereenvolgens op vier elementen die bepalend zijn voor de werking: de samenwerking met basisvoorzieningen en rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp, de uitbouw van een interdisciplinaire teamwerking, de bijdrage van coördinerende mechanismes en de specifieke rol van de provinciale coördinatoren jeugdhulp-onderwijs.

3.1.1 In welke mate wordt er samengewerkt met minimaal de basisvoorzieningen en jeugdhulpaanbieders in de regio, erkend voor rechtstreeks toegankelijke hulp

Over de samenwerkingsverbanden heen blijkt dat samenwerking met basisvoorzieningen en rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp in duidelijke mate aanwezig is. Uit de zelfevaluaties blijkt dat samenwerking niet langer beperkt blijft tot intenties of ad hoc contacten, maar dat ze in de praktijk structureel wordt georganiseerd en een centrale plaats inneemt binnen de werking van de samenwerkingsverbanden. Deze samenwerking krijgt vorm via een combinatie van structurele overlegmomenten, casusbesprekingen en concrete samenwerking in trajecten, waardoor partners effectief betrokken worden in de ondersteuning van gezinnen en jongeren.

“We zien dat gerichte afstemming en structurele samenwerking met diverse netwerkpartners effectief leiden tot een groter gevoel van gezamenlijke verantwoordelijkheid en betere resultaten op het terrein. We stellen vast dat we hier blijvend op moeten inzetten en de nodige tijd en ruimte voor maken om ervoor te zorgen dat de samenwerkingen in de dagdagelijkse praktijk goed blijven lopen.” – 1G1P Trefplaats jeugdhulp Kempen

Op het niveau van de organisatie van het samenwerkingsverband valt op dat samenwerkingsverbanden actief investeren in het uitbouwen van een breed netwerk van partners, waaronder basisvoorzieningen en eerstelijnsdiensten zoals CLB, CAW, Huizen van het Kind en lokale besturen, evenals jeugdhulpaanbieders binnen het rechtstreeks toegankelijke aanbod. Deze samenwerking wordt zowel vormgegeven op structureel niveau, via intersectorale overlegfora en deelname aan netwerken, als op casusniveau, via gezamenlijke besluitvorming rond gezinnen en trajecten. Hierdoor wordt een belangrijke stap gezet richting gedeelde verantwoordelijkheid, waarbij verschillende actoren samen betrokken zijn bij de ondersteuning van gezinnen.

“Onze intersectorale teams vormen het kloppend hart van die aanpak. Ze brengen perspectieven samen over sectoren heen en maken in het dagelijkse werk de meerwaarde zichtbaar van gedeeld eigenaarschap.” – 1G1P RTJ De Tafels

Wat goed loopt in deze samenwerking, is in de eerste plaats de duidelijke evolutie naar een meer actieve en geïntegreerde praktijk. Samenwerkingsverbanden slagen er steeds beter in om partners te betrekken in trajecten en om samenwerking concreet te maken via gezamenlijke gesprekken, warme overdrachten en afstemming rond hulpverlening. Het gezinsplan wordt in verschillende contexten gebruikt als een belangrijk instrument om deze samenwerking te ondersteunen en te structureren, doordat het een gedeeld referentiekader biedt voor alle betrokken actoren. Daarnaast wordt samenwerking in toenemende mate ervaren als een meerwaarde voor de kwaliteit van hulpverlening, omdat het toelaat om sneller te schakelen, expertise te combineren en trajecten beter op elkaar af te stemmen.

“Het is fijn om te ervaren dat er een evolutie merkbaar is in het opnemen van opdrachten vanuit de overheid in een sfeer van gedeelde verantwoordelijkheid tussen partners van het

samenwerkingsverband. Betrokkenen hebben niet langer het gevoel dat RTJ De Tafels als team alles moet opnemen, maar er gedragenheid is vanuit RTJ De Tafels als samenwerkingsverband." – 1G1P RTJ de Tafels

Tegelijk blijkt dat deze samenwerking nog niet overal even sterk verankerd is en dat ze gepaard gaat met belangrijke uitdagingen. Een eerste terugkerend knelpunt situeert zich op het vlak van draagkracht bij partners. In verschillende regio's wordt aangegeven dat organisaties al onder druk staan, waardoor het opnemen van bijkomende engagementen binnen het samenwerkingsverband niet evident is. Dit heeft een directe impact op de mate waarin samenwerking effectief gerealiseerd kan worden en op de snelheid waarmee gezamenlijke trajecten kunnen worden opgestart of verdergezet.

"We zien kansen in de verschillende netwerken nog meer op elkaar af te stemmen. We hebben hier in 2024 al heel wat stappen in gezet, onder meer samen met OverKop en de Huizen van het Kind. Er zijn wel andere partners die we hierin nog meer moeten betrekken zoals de kinderopvang. Dit is echter wel een uitdaging om nog meer in te zetten op de samenwerking met nog meer verschillende partners aangezien we met een beperkte governance zitten en er ook nog heel wat onduidelijkheid is over waar we uiteindelijk zullen landen." – 1G1P Konekti

Een terugkerend element in de werking van de samenwerkingsverbanden is het krachtgericht werken met gezinnen. Deze benadering sluit nauw aan bij de doelstellingen van 1G1P, waarbij het gezinsplan, de eigen krachten van gezinnen en het versterken van zowel het sociale als professionele netwerk centraal staan. De evaluatie toont dat deze krachtgerichte filosofie bijdraagt aan duurzame trajectuitkomsten, waarbij een groot aandeel gezinnen na afloop van het traject op eigen kracht of met beperkte ondersteuning van basisvoorzieningen verder kan. Tegelijk geven samenwerkingsverbanden aan dat krachtgericht werken ook spanningen kan meebrengen. Het tempo en de keuzes van het gezin vallen niet altijd samen met de verwachtingen van professionele verwijzers of andere betrokken actoren. Die spanning is inherent aan een hulpverleningsmodel dat vertrekt vanuit partnerschap met gezinnen, maar wordt door de samenwerkingsverbanden beschouwd als een essentieel onderdeel van de werking.

"Een centrale pijler binnen 1 Gezin 1 Plan is dat het gezin zo veel mogelijk de regie behoudt over het eigen traject. We vertrekken vanuit hun tempo, hun noden en hun vragen. Dit botst soms met de verwachtingen van verwijzers, die vaak sneller willen schakelen of specifieke doelen voor ogen hebben. Deze spanningslijn vraagt om voortdurende afstemming en communicatie. We blijven inzetten op dialoog, zodat zowel de autonomie van het gezin als de professionele bekommernissen van verwijzers een plek krijgen. Alleen zo kunnen we samen tot duurzame, gedragen hulpverlening komen." – 1G1P Halle-Vilvoorde

Daarnaast vormt de capaciteit binnen het rechtstreeks toegankelijke hulpaanbod een structurele beperking. Wachttijden en een beperkt aantal beschikbare partners zorgen ervoor dat samenwerking wel inhoudelijk wenselijk is, maar in de praktijk niet altijd mogelijk blijkt. Hierdoor ontstaat een spanningsveld tussen de ambitie om geïntegreerd en afgestemd te werken, en de realiteit van een hulpverleningslandschap dat onder druk staat. In sommige gevallen leidt dit ertoe dat doorverwijzing of bijschakelen moeilijker verloopt, of dat trajecten minder vlot kunnen worden afgestemd.

"Het 1G1P-team stoot geregeld op structurele knelpunten, zoals wachtlijsten, terwijl de generalistische dienstverlening die het team kan bieden samen met aanwezige partners soms te beperkt is. Gezinnen ervaren noden die niet altijd vertaald raken in een concrete hulpvraag, zoals psychiatrische problemen bij ouders waarvoor geen aansluiting wordt gevonden bij een geschikte dienst; hierdoor blijven noden soms gewoon noden" – 1G1P Gent Scheldekracht

Een bijkomende uitdaging ligt in de complexiteit van de samenwerking zelf. De brede waaier aan betrokken partners en de schaal van de werkingsgebieden maken afstemming organisatorisch en inhoudelijk veeleisend. Samenwerkingsverbanden geven aan dat het opbouwen van een gedeelde visie en het ontwikkelen van vertrouwen tussen partners tijd vraagt, zeker in regio's waar historisch minder intensief werd samengewerkt. Ook de betrokkenheid van partners varieert, waarbij sommige actoren zeer actief participeren en andere minder geneigd zijn om het samenwerkingsverband structureel te benutten, ondanks de mogelijke meerwaarde.

"De afstemming met het RTJ-aanbod is complex, zeker in een stedelijke regio waar er heel veel partners zijn. De verwachting van het BVR dat we dienen te komen tot 'geformaliseerde samenwerkingsafspraken met elke rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpaanbieder binnen het werkingsgebied' is op dit moment nog niet gerealiseerd. Het zou een sterkte zijn om hierover op Vlaams niveau uit te wisselen: hoe wordt dit aangepakt, wat is de impact, hoe wordt dit opgevolgd, hoe kunnen we de situatie van schaarste hierin verwerken, …" – 1G1P Gent Scheldekracht

"Binnen het organisatiemodel 1G1P Trawant streven we ernaar een zeer korte link te maken tussen 1G1P en RTJ. We stellen echter vast dat het voor onze medewerkers geen evidentie is om een goed zicht te hebben op de sociale kaart over sectoren heen. We merken dat gezinnen makkelijk doorstromen binnen de eigen moederorganisatie of sector, maar verwijzing over sectoren heen nog versterkt kan worden. Als 1G1P Trawant streven we ernaar dat alle gezinnen maximale kansen krijgen, dus zullen we in 2025 de eigen interne sociale kaart hoog op de agenda plaatsen." – 1G1P Trawant

Hoewel de samenwerking tussen basisvoorzieningen, rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp en andere partners in belangrijke mate gerealiseerd wordt, blijkt uit de zelfevaluaties dat de verdere uitbouw van geïntegreerde hulpverlening nog wordt begrensd door de complexiteit van het netwerklandschap en de uiteenlopende betrokkenheid van partners. Samenwerkingsverbanden slagen er steeds beter in om gedeelde verantwoordelijkheid op te nemen rond gezinnen, maar botsen daarbij soms op beperkte mogelijkheden om actoren buiten het eigen samenwerkingsverband actief te betrekken bij trajecten van kinderen, jongeren en gezinnen. Verschillende samenwerkingsverbanden geven aan dat een sterker mandaat voor netwerkvorming en netwerksturing kan bijdragen aan een meer geïntegreerde en duurzame samenwerking over sectoren en organisaties heen. Dit geldt in het bijzonder voor de verbinding met rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp, die vandaag vaak als partner betrokken wordt, maar niet altijd structureel mee verantwoordelijkheid opneemt binnen de trajecten van gezinnen. Hierdoor ontstaat het risico dat ondersteuning opnieuw versnipperd raakt over verschillende netwerken, overlegfora en organisaties.

"Een uitdaging waar we verder ondersteuning, minstens richting, in kunnen gebruiken is het koppelen en integreren van de netwerken. De 'governance of networks' als het ware. We weten dat organisaties in de veelheid van netwerken in het brede jeugd- en gezinsbeleid keuzes maken. Een correcte schakeling van die netwerken kan vermijden dat er soort netwerk burn-out optreedt. Misschien kan 1g1p een explicieter mandaat krijgen in het

verbinden van die (intersectorale) netwerken die zich richten op kinderen, jongeren en jongvolwassenen." – 1G1P GezinCentraal

Wat betreft wederzijds bijschakelen tussen 1G1P en basisvoorzieningen, blijkt dat dit in veel samenwerkingsverbanden effectief in beide richtingen wordt gerealiseerd. Basisvoorzieningen spelen een belangrijke rol in het aanbrengen van gezinnen en blijven vaak betrokken in trajecten, terwijl 1G1P zelf actief partners betrekt of doorverwijst wanneer aanvullende ondersteuning nodig is. Deze wederkerigheid draagt bij aan een meer geïntegreerde hulpverlening en versterkt het netwerk rond gezinnen. Tegelijk blijft ook hier de praktijk afhankelijk van de beschikbaarheid van aanbod en van de mate waarin partners effectief gebruikmaken van de samenwerkingsmogelijkheden.

In het algemeen kan gesteld worden dat de samenwerking met basisvoorzieningen en rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpaanbieders in belangrijke mate gerealiseerd is en een duidelijke meerwaarde biedt voor de werking van de samenwerkingsverbanden. Ze vormt een essentiële voorwaarde voor het realiseren van gedeelde verantwoordelijkheid en geïntegreerde hulpverlening. Tegelijk wordt de kwaliteit en duurzaamheid van deze samenwerking begrensd door capaciteitsdruk, verschillen in maturiteit tussen regio's, gebrek aan mandaat voor het breder betrekken van partnerorganisaties en de complexiteit van het hulpverleningslandschap. De uitdaging voor de verdere ontwikkeling van het beleid ligt dan ook minder in het opzetten van samenwerking op zich, maar in het versterken van de werkbaarheid, stabiliteit en gelijkmatige betrokkenheid van partners, zodat de samenwerking op een duurzame en gedragen manier kan bijdragen aan het realiseren van de beoogde doelstellingen.

3.1.2 In welke mate is het samenwerkingsverband erin geslaagd om een teamwerking uit te bouwen?

Over alle samenwerkingsverbanden heen blijkt dat teamwerking een wezenlijk onderdeel van de werking is. In alle regio's is er sprake van een teamstructuur, met overleg, afstemming en een vorm van rolverdeling. Die teamwerking is ook nergens louter administratief of formeel. Ze draagt inhoudelijk de trajecten en de samenwerking met partners.

In de meeste samenwerkingsverbanden is de teamwerking inhoudelijk sterk uitgebouwd. In meerdere regio's is er sprake van een grote mate van collegialiteit, gedeelde visie, open communicatie en expertise-uitwisseling. Dat wijst erop dat veel teams niet alleen bestaan, maar ook effectief functioneren als een inhoudelijk samenwerkend geheel met een sterke wisselwerking.

"Onze gedeelde verantwoordelijkheid/eigenaarschap binnen de teamwerking op het terrein is vanzelfsprekend geworden." -- 1G1P Groot-Antwerpen

Daarnaast geldt voor alle samenwerkingsverbanden dat de teamwerking interdisciplinair of intersectoraal georganiseerd. In de zelfevaluaties wordt herhaaldelijk verwezen naar een combinatie van verschillende profielen afkomstig uit verschillende sectoren, zoals gezinscoaches, psychologische expertise en coördinerende of ondersteunende rollen. Dat betekent dat de uitbouw van teamwerking niet enkel gaat over voldoende mensen samenbrengen, maar ook over het combineren van verschillende invalshoeken en expertises. In de meeste regio's wordt dan ook duidelijk dat de interdisciplinaire samenstelling meerwaarde oplevert. Verschillende disciplines versterken elkaar, zorgen voor bredere blik op gezinnen en maken het mogelijk om complexere trajecten meer geïntegreerd te benaderen. Die multi/interdisciplinariteit wordt doorgaans niet voorgesteld als een theoretisch principe, maar als een werkzame kracht in de praktijk.

"Samenwerking op multidisciplinair niveau is onze kracht en ons uitgangspunt. Dit is wat ons zo verschillend maakt en hierop moeten we blijven inzetten als team. We blijven leren van elkaar. Er is sprake van blijvende kruisbestuiving, een goede sfeer en een vlotte samenwerking." – 1G1P RTJ De Tafels

Ten slotte blijkt in de meeste samenwerkingsverbanden dat er inspanningen worden gedaan rond teamontwikkeling, zoals coaching, inwerkingsproces van nieuwe medewerkers, intervisie, vorming of het verder structureren van de werking. Dit wijst erop dat teamwerking niet als afgewerkt wordt beschouwd, maar als iets waarin verder geïnvesteerd wordt. Dit alles betekent dat we wel degelijk kunnen stellen dat elk samenwerkingsverband erin geslaagd is om een teamwerking op te zetten.

"In 2024 zetten we een belangrijke stap vooruit in de ondersteuning van onze gezins- en psychologische coaches. De toenemende complexiteit en ernst van thuissituaties maakten de nood aan interne coaching steeds duidelijker. Eind 2024 konden we dankzij een interne vacature een ervaren en geëngageerde collega aanstellen als inhoudelijke teamcoach."— 1G1P Noord-West Vlaanderen

Tegelijk toont de data aan dat die teamwerking vaak onder druk staat. Het gaat dus niet om een eenvoudige ja-nee beoordeling. De basis is er duidelijk, maar de vraag verschuift van "is er teamwerking?" naar "hoe sterk, hoe stabiel en hoe werkbaar is die teamwerking in de praktijk?

Zo komt heel duidelijk terug dat teamwerking in bijna alle samenwerkingsverbanden onder druk staat door personeelsverloop, ziekte, onderbezetting en moeilijke instroom van nieuwe medewerkers. Dat is een terugkerende tendens over de regio's heen. Hierdoor komt de continuïteit van de werking in het gedrang en stijgt de druk op de aanwezige teamleden. Dit fenomeen is niet eigen aan de specifieke werking 1gezin1plan, maar is duidelijk merkbaar in de hele jeugdhulp- en bij uitbreiding welzijnssector.

"Het personeelsverloop blijft een uitdaging. Wat heeft iemand nodig om te willen en kunnen blijven staan. Hoe hou je een team hier veerkrachtig in en hoe kan je de kennis en wat we geleerd hebben aan boord houden en borgen." – 1G1P GezinCentraal

Een tweede belangrijk knelpunt is de toenemende complexiteit van hulpvragen. Teams moeten steeds vaker omgaan met zware en multidimensionale dossiers, wat niet alleen inhoudelijke expertise vraagt, maar ook veel onderlinge afstemming en draagkracht.

We merken ook een blijvende stijging van complexiteit in de aanmeldingen. Dit gegeven en de krachtige benadering van ons aanmeldteam heeft implicaties op de opstarttermijn van één maand. We merken dat we steeds meer moeten inzetten op extra vraagverduidelijking. Deze is uiterst noodzakelijk om de kracht van samenwerken aan te zwengelen. Tevens komen we steeds meer in situaties terecht waarbij verontrusting aanwezig is. Dit alles zet zowel druk op de inhoud, de termijn alsook de caseload." – 1G1P Konekti

Een derde terugkerend aandachtspunt is dat interdisciplinair en intersectoraal werken ook extra afstemming en duidelijke rolverdeling vereist. Er komt expliciet naar voren dat interdisciplinariteit veel meerwaarde biedt voor de teams en samenwerkingsverbanden, maar ook spanningen meebrengt wanneer rollen, verwachtingen of mandaten niet voldoende helder zijn. Hierbij komt ook nog de complexiteit van samenwerken vanuit verschillende organisaties, met telkens een eigen organisatiecultuur en -procedures voor de respectievelijke werknemers. In sommige contexten leidt dat tot onzekerheid of praktische moeilijkheden.

"Het blijft een hele uitdaging dat medewerkers verschillende werkgevers hebben, zo blijven er verschillende voorwaarden en verwachtingen gelden, o.a. engagement ten opzichte van de moederorganisatie, uurregistratie, verschil in verlofdagen en wettelijke feestdagen, … Dit zorgt zeer regelmatig voor onduidelijkheden en vraagt telkens heel wat afstemming."— 1G1P 1sGEZINd

De analyse van de zelfevaluaties laat ook zien dat niet elk samenwerkingsverband op hetzelfde niveau zit. Sommige regio's springen eruit omdat ze een sterker uitgebouwde teamstructuur hebben, met bijvoorbeeld duidelijke subteams, teamcoaches of een expliciet beleid rond deskundigheidsbevordering en ondersteuning. In die regio's lijkt de teamwerking niet alleen aanwezig, maar ook meer georganiseerd en structureel verankerd.

"De intersectorale identiteit van het 1G1P-team blijft een sterke troef. De gedeelde locatie en overlegstructuur zorgen voor verbinding en vlotte samenwerking. De wekelijkse teamvergadering biedt structuur, en subteamoverschrijdende werkgroepen versterken onderlinge afstemming. De zelforganiserende werkwijze draagt bij aan een gezonde teamdynamiek. Er is een grote mate van flexibiliteit en oplossingsgerichtheid in het team." – 1G1P Gent Scheldekracht

Andere samenwerkingsverbanden lijken eerder te werken met een teamstructuur die wel functioneert, maar meer kwetsbaar is voor druk, verloop of onduidelijkheid in rolafbakening. Het verschil zit dus minder in het al dan niet bestaan van teamwerking, en meer in de mate waarin die werking intern stabiel, ondersteund en professioneel uitgebouwd is.
De samenwerkingsverbanden zijn er in duidelijke mate in geslaagd om een teamwerking uit te bouwen. Over alle samenwerkingsverbanden heen is teamwerking zichtbaar aanwezig, met interdisciplinaire samenstelling, overleg en inhoudelijke samenwerking als centrale bouwstenen om zo de hulpverlening rond gezinnen te organiseren en deze vorm te geven via ondersteunende trajecten waardoor escalatie van problematieken in gezinnen vermeden wordt. Tegelijk toont de analyse dat de sterkte en duurzaamheid van die teamwerking verschillen, en dat personeelsdruk, positionering van een teamwerking, rolonduidelijkheid en de toenemende complexiteit van hulpvragen belangrijke grenzen vormen voor de

verdere uitbouw. Een sterkere en meer ondersteunende governance structuur zou hierbij helpend kunnen zijn om de verschillen tussen de samenwerkingsverbanden onderling te beperken.

3.1.3 In welke mate dragen de coördinerende mechanismes bij aan het realiseren van de beoogde doelstellingen?

De coördinerende mechanismes binnen de samenwerkingsverbanden dragen in duidelijke en substantiële mate bij aan het realiseren van de beoogde doelstellingen. Coördinatie vervult een structurerende en verbindende rol, waarbij zowel de interne werking van het team als de samenwerking met partners en de positionering binnen het bredere hulpverleningslandschap gestuurd en ondersteund worden.

In lijn met de opdrachten uit het BVR wordt deze coördinatie concreet ingevuld via het organiseren van overleg en samenwerking, het opnemen van een brugfunctie naar lokale besturen en administratie, en het realiseren van verbindingen met eerstelijnsstructuren zoals zorgraden en eerstelijnszones. Hierdoor wordt de werking van 1G1P in belangrijke mate ingebed in het regionale zorglandschap en wordt de doelstelling van geïntegreerde zorg en ondersteuning versterkt.

"Door middel van onze aanwezigheid in intersectorale en regionale overleggen werd de positie van 1Gezin 1Plan AanZet in het jeugdhulplandschap versterkt." – 1G1P AanZet

Wat betreft de bekendmaking en profilering van de dienstverlening, blijkt dat samenwerkingsverbanden actief inzetten op aanwezigheid in netwerken en overlegstructuren, waardoor 1G1P zichtbaar wordt binnen de regio. Deze zichtbaarheid draagt bij aan de toegankelijkheid en het gebruik van de dienstverlening. Tegelijk blijft de profilering in de praktijk niet overal even scherp, doordat partners niet steeds een eenduidig beeld hebben van de rol en positionering van 1G1P. Dit wijst erop dat coördinatie wel degelijk functioneert als instrument voor profilering, maar dat verdere explicitering en communicatie nodig blijft om deze rol ten volle te realiseren.

De opdracht om samenwerking te formaliseren met partners wordt in sterke mate opgenomen. Coördinatie zorgt ervoor dat samenwerking met basisvoorzieningen en gespecialiseerde jeugdhulp structureel wordt georganiseerd via overleg, gezamenlijke trajecten en casusbesprekingen. In die zin vormt coördinatie een essentiële hefboom voor het realiseren van gedeelde verantwoordelijkheid en geïntegreerde hulpverlening. Tegelijk varieert de mate van formalisering tussen samenwerkingsverbanden, waarbij sommige regio's al beschikken over duidelijke afspraken en stabiele betrokkenheid van partners, terwijl andere nog in een opbouwfase zitten waarin deze samenwerking verder geconsolideerd moet worden.

"In de Voor- en Noorderkempen is reeds lang een samenwerkingscultuur aanwezig om o.a. de uitdagingen van het geïntegreerd gezins- en jeugdhulpbeleid aan te gaan. De lokale besturen in Noorderkempen schreven jaren terug al samen een Zorgstrategisch Plan en in de Voorkempen heeft men van in het begin een gezamenlijk Huis van het Kind Voorkempen. Er heerst een traditie waarbij lokale besturen en welzijnspartners samen zoeken naar mogelijkheden om hiaten in de hulpverlening te dichten." - 1G1P Voor- en Noorderkempen

De verbinding met eerstelijnsstructuren vormt een belangrijk onderdeel van de coördinatie-opdracht en wordt in de praktijk effectief gerealiseerd. Samenwerkingsverbanden nemen actief deel aan eerstelijnsnetwerken en leggen verbindingen tussen het aanbod van 1G1P en andere vormen van zorg en ondersteuning. Dit draagt bij aan een meer geïntegreerde benadering van hulpverlening op samenlevingsniveau. Tegelijk gaat deze opdracht gepaard met een hoge mate van complexiteit en afstemming, onder meer door de veelheid aan overlegfora en de nood aan continue afstemming met externe actoren.

"Sinds 2023 organiseren we het partneroverleg niet meer alleen vanuit 1G1P VNK, maar in samenwerking met de verschillende Huizen van het Kind (HvK), OverKop en de

Eerstelijnszones (ELZ). We faciliteren zo de intersectorale dialoog binnen onze regio." – 1G1P Voor- en Noorderkempen

Op het vlak van rapportering en beleidsadvisering is de bijdrage van coördinatie aanwezig. Samenwerkingsverbanden leveren input voor monitoring en beleidsevaluatie en maken signalen vanuit de praktijk zichtbaar.

Ondanks deze duidelijke bijdragen wordt de effectiviteit van coördinatie in aanzienlijke mate begrensd door een aantal structurele knelpunten. In de eerste plaats is er sprake van hoge werkdruk en rolaccumulatie binnen coördinatiefuncties, waarbij verschillende opdrachten gecombineerd worden. Dit heeft een directe impact op de capaciteit om coördinatie zowel operationeel als strategisch uit te voeren. Daarnaast blijft rolonduidelijkheid een terugkerend aandachtspunt, zowel intern als in relatie tot partners. Ten slotte zorgt de complexiteit van het hulpverleningslandschap, gekenmerkt door een veelheid aan partners, overlegstructuren en projecten, voor bijkomende afstemmingsnoden en organisatorische belasting.

"De opdrachtlast voor de coördinatoren van 1Gezin 1Plan AanZet, die de rol van het aansturen en ontwikkelen van het netwerk combineren met het aansturen van een bijzonder groot team en het uitwerken van heel wat projecten vanuit Opgroeien is niet te onderschatten. Er is geen historische cultuur van structurele samenwerking of samenwerkingsplatform in deze regio. Dit zorgt ervoor dat verbinding en werken naar gedeelde verantwoordelijkheid meer tijd en energie vraagt." - 1G1P Aanzet

In het algemeen kan dus gesteld worden dat de coördinerende mechanismes de realisatie van de doelstellingen in belangrijke mate ondersteunen, in het bijzonder door het structureren van samenwerking, het organiseren van afstemming en het verbinden van verschillende actoren en niveaus. Tegelijk ligt de kernuitdaging niet langer in het opzetten van coördinatiestructuren, maar in het versterken van hun effectiviteit en de capaciteit van de coördinatie. Dit impliceert het verder verduidelijken van governance-processen, verheldering van rollen en mandaten binnen de samenwerkingsverbanden, het bewaken van de draagkracht van coördinatiefuncties, en het vereenvoudigen en prioriteren van overleg- en samenwerkingsstructuren.

3.1.4 In welke mate dragen de provinciale coördinatoren jeugdhulp-onderwijs bij aan het realiseren van de beoogde doelstellingen?

Sinds 2024 wordt er binnen de werking van 1 Gezin, 1 Plan nauw ingezet op samenwerking tussen onderwijs en welzijn. Er ging bijzondere aandacht naar de samenwerking met onderwijsinternaten, NAFT en andere betrokken partners, zodat onderwijs- en welzijnsexpertise beter met elkaar worden verbonden in trajecten van kinderen, jongeren en gezinnen. Om die samenwerking verder gecoördineerd vorm te geven, werden de coördinatoren van de provinciale netwerken jeugdhulp-onderwijs sinds 2026 ingebed in de samenwerkingsverbanden 1 Gezin, 1 Plan. Daarom besteden we in deze beleidsevaluatie ook aandacht aan de werking van deze provinciale coördinatoren jeugdhulp-onderwijs. In dit hoofdstuk beantwoorden we volgende onderzoeksvraag: In welke mate heeft de projectsubsidie bijgedragen aan de beoogde doelstelling, namelijk het verbinden van welzijns- en onderwijspartners in functie van het realiseren van het leerrecht van alle kinderen en jongeren?

De projectsubsidie werd toegekend aan zes initiatiefnemers, om in elke provincie en Brussel één coördinator lerende netwerken jeugdhulp-onderwijs aan te stellen. Deze coördinatoren voeren de omschreven opdrachten uit het Besluit Administrateur-Generaal uit.

We zien in elke provincie en Brussel dat er tal van initiatieven genomen zijn die inzetten op de verbinding tussen welzijns- en onderwijspartners. Dit uitte zich vooral in het initiëren en versterken van lerende netwerken of lokale overlegfora, op maat van de lokale noden en bestaande platformen. De samenwerking werd breed opgezet en men zocht actief verbinding met lokale besturen, VAPH, GGZ en andere actoren.

De impact hiervan uit zich op diverse wijze:

- Op de kwaliteit van de samenwerking: Er is een verbeterde samenwerking en communicatie, doordat partners elkaar echt kennen en de verwachtingen ten aanzien van elkaar duidelijk zijn. Dit uit zich zowel op microniveau (ondersteuning kind of jongere, draaischijffunctie CLB…) als op mesoniveau (hoe elkaar bijschakelen en vinden wanneer het nodig is, regionale knelpunten bespreken, zoeken naar systeemverbeteringen…). Door deze nauwere verbinding, wordt er vlotter welzijnsexpertise bijgeschakeld. Men rapporteert dat bepaalde overlap in overlegplatformen is weggewerkt en er minder naast elkaar wordt gewerkt.
- Op de kwaliteit van de ondersteuning: Er wordt ingezet op het onderbouwd ondersteunen van kinderen en jongeren in hun schools traject d.m.v. het verbinden van verschillende bronnen en perspectieven. De coördinatoren brengen praktijkkennis, wetenschappelijke kaders en regionale noden samen. Tijdens lerende netwerken worden organisaties uitgedaagd om hun ondersteuningsaanbod en partnerschappen hierop af te stemmen. De coördinatoren nemen op dat moment een neutrale positie in, die helpt om organisatiebelangen te overstijgen.
- Op de beschikbaarheid van ondersteuning: Door vanuit Jeugdhulp een duidelijk aanspreekpunt (of consultfunctie) naar voor te schuiven, is het voor onderwijspartners, lokale besturen en anderen eenvoudiger navigeren in de complexe sociale kaart.
- Op de schooltrajecten van kinderen en jongeren in de jeugdhulp: Door actief jeugdhulpaanbieders te appelleren op het leerrecht van kinderen en jongeren in hun voorziening en samen te zoeken wat er nodig is voor (her)oriëntering binnen onderwijs, werd bijgedragen aan het vermijden van ongekwalificeerde uitstroom van deze kwetsbare kinderen en jongeren.
- Op de kwaliteit van het beleid: Door de nauwe link tussen de coördinatoren en Opgroeien, beschikte Opgroeien over actuele informatie over de noden op het terrein bij kinderen en jongeren in hun schools traject en over de drempels in samenwerking tussen jeugdhulp en onderwijs. Deze informatie voedt het Vlaams beleid en ondersteunt beslissingen van de Vlaamse Regering (bv. noden bij langdurig afwezige kinderen met een ziektebriefje, kinderen met complexe ontwikkelingsnoden, OKAN-leerlingen, onderbeschermde jongeren, …). Omgekeerd beschikken de coördinatoren op die manier over een platform om het Vlaams beleid goed te begrijpen, zodanig ze dit lokaal kunnen uitdragen.

In de beleidsevaluatie identificeren we **drie uitdagingen**, die het bereiken van de doelstelling van de projectsubsidie bemoeilijken:

- We zien dat de meerderheid van de lerende netwerken en samenwerkingsverbanden zich focussen op leerlingen uit het secundair onderwijs. Alle coördinatoren identificeren echter wel ondersteuningsnoden in het basis- en kleuteronderwijs. Het ondersteuningsaanbod voor deze

doelgroepen is op vandaag beperkter, waardoor er daarrond minder structurele samenwerkingsrelaties ontstaan.

- We stellen vast dat het projectmatig subsidiëren van deze functie impact heeft op de duurzaamheid. Gezien het onduidelijk is welke garanties er zijn op structurele verankering van deze functies, zetten coördinatoren veelal in op het zelfsturend maken van lerende netwerken. Door het laattijdig beslissen over de continuering van de opdracht, was men voorzichtig in 2025 om beloftes te maken over initiatieven in 2026.
- Bij de start hebben de coördinatoren lerende netwerken Onderwijs-Jeugdhulp en Samen tegen Schooluitval zich samen op de brug tussen Onderwijs en Jeugdhulp gezet, elk vanuit hun eigen expertise. We stellen vast dat de coördinatoren Samen tegen Schooluitval doorheen de projectperiodes hun opdrachten gewijzigd zien. Daar waar er bij de opstart een duidelijke provinciale tandemfunctie was, verschuift hun opdracht naar meer rechtstreekse ondersteuning op de werkvloer en minder op het netwerkgebeuren.

3.2 IN WELKE MATE WORDT DE BEOOGDE DOELGROEP BEREIKT?

3.2.1 Aantal bereikte gezinnen en aanmelders

Deze onderzoeksvraag gaat na in welke mate 1G1P de beoogde doelgroep effectief bereikt. Daarbij wordt in deze eerste sectie gekeken naar het aantal gezinnen dat een traject opstart binnen 1G1P en naar de actoren die gezinnen aanmelden. Die combinatie is belangrijk: het aantal opgestarte gezinsdossiers geeft zicht op het bereik van de werking, terwijl de spreiding over verschillende types aanmelders iets zegt over de toegankelijkheid en de positionering van 1G1P binnen het bredere zorg- en jeugdhulplandschap.

1G1P richt zich op kinderen, jongeren en gezinnen met hulpvragen op meerdere levensdomeinen, waarbij snelle, nabije en samenhangende ondersteuning nodig is. Een aanmelding kan rechtstreeks gebeuren door een ouder, jongere of iemand uit de context van het gezin, maar ook door professionele actoren zoals CLB, welzijnsorganisaties, gezondheidszorg, justitie of andere partners uit het brede hulpverleningslandschap. De analyse van de aanmelders laat daardoor toe om na te gaan of 1G1P niet alleen gezinnen bereikt, maar ook herkenbaar en gebruikt wordt door zowel gezinnen zelf als voor professionele verwijzers.

Na aanmelding kan de vraag op verschillende manieren worden opgenomen. In sommige situaties wordt een traject opgestart binnen de teamwerking van 1G1P, eventueel gecombineerd met ondersteuning vanuit de eerstelijnspsychologische functie. In andere situaties volstaat gerichte vraagverheldering, advies, coaching of consult aan de aanmelder of aan het gezin zelf. De cijfers hieronder hebben betrekking op de geregistreerde opgestarte gezinsdossiers binnen de teamwerking.

De analyse is gebaseerd op de BINC-registraties voor de periode 2023 tot en met 2025. Deze registratiegegevens geven een relevant beeld van het aantal bereikte gezinnen en de herkomst van de aanmeldingen.

Aanmeldingen
Er doet zich over de jaren heen een stijging van 5% voor in aantal opgestarte gezinsdossiers, nl. van 4888 in 2023 naar 5119 in 2025.

Het CLB is hierbij de meest frequente melder, en neemt over de jaren heen zo'n kwart van deze totalen in. In de buurt ligt het aantal meldingen van de jongere zelf en/of iemand uit zijn/haar context. Daar waar het aantal CLB-meldingen licht daalt (1259 meldingen in 2023 t.o.v. 1157 in 2025), doet zich een lichte stijging voor bij de meldingen door de jongere zelf en/of zijn/haar context (973 meldingen in 2023 t.o.v. 1146 in 2025). Hierdoor komt het aandeel van de twee grootste melders in 2025 nagenoeg in mekaars buurt te liggen. Dit toont o.m. aan dat 1G1P een vrij laagdrempelige werking betreft, waarbij de burger met vragen steeds meer zijn weg naartoe vindt.

Voor wat de overige melders betreft, komen die individueel tot een maximum aandeel van 5%.
Ze vertegenwoordigen een divers bereik. Zo zijn er meldingen uit de gezondheidszorg, van politionele en justitiële instanties, welzijnsorganisaties, andere melders uit de primaire omgeving van het kind… Het aldus groter aandeel per categorie dient nog opgetrokken te worden met heel wat concrete melders uit de restgroep 'Andere' (die met 14% toch de derde grootste groep uitmaakt). Graag belichten we hierbij het aandeel van de jeugdrechtbank, het OCJ en het VK. Die nemen gezamenlijk met 446 meldingen zo'n 9% van het totaal in.

Aantal opgestarte dossier per type aanmelder

Soort aanmelder	2023	2024	2025	2023	2024	2025
1G1P	105	133	136	2%	3%	3%
Andere	687	669	701	14%	14%	14%
CAW	213	162	166	4%	3%	3%
CGG	201	139	135	4%	3%	3%
CLB	1259	1158	1157	26%	25%	23%
Crisismeldpunt	37	43	59	1%	1%	1%
Fedasil	5	2	12	0%	0%	0%
Jeugdhulp Opgroeien	154	143	123	3%	3%	2%
Jeugdrechtbank	94	116	140	2%	2%	3%
Jongere/context	973	1041	1146	20%	22%	22%
K&G	133	146	147	3%	3%	3%
OCJ	225	184	263	5%	4%	5%
OCMW	139	108	156	3%	2%	3%
Onderwijsinternaat (*)			99	0%	0%	2%
Pleeggezin	6	11	6	0%	0%	0%
Politie/parket	61	49	72	1%	1%	1%
Psychiatrie/Privé psycholoog/psychiater	223	205	246	5%	4%	5%
School	175	153	185	4%	3%	4%
VAPH	66	84	63	1%	2%	1%
VK	39	48	43	1%	1%	1%
Voogd (NBM)	15	7	3	0%	0%	0%
Ziekenhuis (sociale dienst)	78	62	61	2%	1%	1%
Totaal	4888	4663	5119	100%	100%	100%

Bron: Binc-registratiesysteem Opgroeien
(*) Nieuwe invuloptie vanaf 2025

De kwantitatieve gegevens wijzen erop dat 1G1P de beoogde doelgroep in duidelijke mate bereikt. Het aantal opgestarte gezinsdossiers stijgt van 4888 in 2023 naar 5119 in 2025, wat wijst op een groeiend bereik van de werking. Het CLB blijft over de jaren heen de meest frequente aanmelder, maar tegelijk stijgt ook het aantal meldingen door de jongere zelf en/of de context, namelijk van 973 in 2023 naar 1146 in 2025. Daarnaast tonen de cijfers een divers bereik over verschillende soorten aanmelders heen, waaronder gezondheidszorg, justitie, welzijnsorganisaties en andere actoren uit de leefomgeving van het kind en het gezin.

3.2.2 In welke mate is er een snelle opstart?

Bij het totaal aantal dossiers waar er een eerste handeling voorkwam in de registratie[1], gebeurde dat in ca 59% van de gevallen binnen de 1ste maand na aanmelding.

In de situaties waar dit langer dan 1 maand duurt, blijft dit ook beperkt in duur. Zo zien we dat er in ca 80% van de situaties binnen de 50 dagen wordt opgetreden.

Deze cijfers wijzen erop dat het merendeel van de aanmeldingen binnen een relatief korte termijn tot een eerste geregistreerde actie leidt en een opstart binnen het traject. De regelgeving voorziet dat binnen de maand een perspectiefbiedend gesprek plaatsvindt. De resultaten tonen dus aan dat deze termijn niet in alle dossiers wordt gehaald. Dit dient evenwel genuanceerd te worden geïnterpreteerd en wordt ook in de zelfevaluaties verklaard. De doorlooptijd wordt mede beïnvloed door de noodzaak om verschillende partners op elkaar af te stemmen, gezinnen tijdig te bereiken en af te kunnen spreken, de hoge aantallen van kinderen, jongeren en gezinnen die in een samenwerkingsverband in een periode worden aangemeld en een kwaliteitsvol start van een traject voor te bereiden. Een strikte focus op de termijn geeft daardoor niet altijd een volledig beeld van de effectiviteit van de opstart. De bevindingen wijzen erop dat samenwerkingsverbanden doorgaans snel contact leggen met gezinnen en betrokken partners en aanmeldingen tijdig verwerkt worden, waarbij het perspectiefbiedend gesprek soms iets later plaatsvindt omwille van de complexiteit van het dossier of organisatorische afstemming. Vanuit dat perspectief kan de snelheid van opstart over het algemeen als positief worden beoordeeld.

Aantal opgestarte dossiers per duur van de aanmelding tot eerste handeling [2]

Termijn	2023	2024	2025	2023	2024	2025
0 - 30 dagen	2435	2210	2583	56%	59%	59%
31 - 40 dagen	557	404	448	13%	11%	10%
41 - 50 dagen	500	360	407	11%	10%	9%
51 - 60 dagen	256	220	230	6%	6%	5%
61 - 80 dagen	312	290	346	7%	8%	8%
81 - 100 dagen	137	136	166	3%	4%	4%
Meer dan 100 dagen	153	119	211	4%	3%	5%
Totaal	4350	3739	4391	100%	100%	100%

Bron: Binc-registratiesysteem Opgroeien

[1] Het kan nl. zijn dat de handeling enkel in het inhoudelijke dossier wordt verwerkt (tekstueel).

[2] Aantal totale opgestarte dossiers verschilt in deze tabel met die van voorgaande tabel (aantal opgestarte dossiers per aanmelder) , omdat de dossiers waarin op het einde van het kalenderjaar geen eerste handeling geregistreerd werd niet mee zijn opgenomen.

3.2.3 In welke mate leidt 1G1P tot snellere, flexibelere of duurzamere oplossingen voor de noden van kinderen, jongeren en gezinnen?

Het aantal gezinnen dat op eigen kracht verder kon bij het afsluiten van het traject is van 2023 tot 2025 met 22% gestegen (2081 gezinnen in 2023 t.o.v. 2543 in 2025). De laatste 2 jaar benaderde dit de helft van het totaal aantal afgesloten dossiers in het jaar. Tellen we hier ook de gezinnen bij die verder kunnen mits enige ondersteuning van basisvoorzieningen, ging het zelfs om 78%. Straffe cijfers die aantonen dat de werking van 1G1P wel degelijk escalatie vermijdt in gezinnen door tijdig en nabij op te treden.
Dit wordt ook mede mogelijks gemaakt door de doorgaans snelle opstart, zoals hierboven vermeld in 3.2.2, wat een cruciaal aspect is van 1G1P. Hierbij zien ze dat hoe sneller een dossier kan opstarten, hoe vaker escalatie vermeden kan worden en gezinnen vanuit een snelle en nabije ondersteuning, op eigen kracht verder kunnen.

Een dossier kan eenzijdig worden stopgezet. Als we dit aantal vergelijken met het totaal aantal afgesloten trajecten in het jaar, bleven de eenzijdige stopzettingen beperkt tot een 13-14% ervan. In de meeste gevallen gingen die uit van het gezin. Bij de dossiers met 1G1P-begeleiding gebeurde dit in ca 10% van alle afgesloten dossiers in het jaar, bij de dossiers met begeleiding eerstelijnspsychologische functie (ELP) bedroeg dit 13%. [3] Uit deze lage cijfers mogen we aannemen dat de aangeboden hulp aan de noden van de gezinnen beantwoordde.

Aantal gezinnen dat zelf verder kan na afsluiten traject

Hoe verder?	**2023**	**2024**	**2025**
Op eigen kracht verder	2081	2109	2543
Kan verder mits ondersteuning door basisvoorziening	1371	1238	1597
Totaal kan verder op eigen kracht of met steun door basisvoorziening	3452	3347	4140
Totaal afgesloten	**4656**	**4340**	**5337**

2023	**2024**	**2025**
45%	49%	48%
29%	29%	30%
74%	77%	78%

Bron: Binc-registratiesysteem Opgroeien

Aantal afgesloten trajecten met nood aan hulp volgens aangewezen hulp

Aangewezen hulp	2023	2024	2025
Andere	98	100	102
Begeleiding	1356	1237	1466

2023	2024	2025
5%	5%	5%
68%	68%	69%

[3] Hier wordt onderscheid gemaakt tussen dossiers met begeleiding 1G1P en begeleiding ELP vermits dit gegeven in registratietoepassing enkel volgens deze uitsplitsing kan worden ingevuld.

Behandeling	313	277	315	16%	15%	15%
Dagopvang	44	37	41	2%	2%	2%
Diagnostiek	192	182	218	10%	10%	10%
Training	15	21	14	1%	1%	1%
Verblijf	89	73	135	4%	4%	6%
Totaal	1990	1819	2135	100%	100%	100%

Bron: Binc-registratiesysteem Opgroeien

Aantal eenzijdige afsluitingen van gezinstrajecten: dossiers met begeleiding 1G1P

Eenzijdige stopzetting	2023	2024	2025	2023	2024	2025
vanuit '1 Gezin, 1 Plan'	87	86	113	3%	3%	3%
vanuit gezin	325	321	358	11%	11%	10%
Alle afgesloten trajecten 1G1P	3053	3033	3698			

Bron: Binc-registratiesysteem Opgroeien

Aantal eenzijdige afsluitingen van gezinstrajecten: dossiers met begeleiding ELP

Eenzijdige stopzetting	2023	2024	2025	2023	2024	2025
vanuit '1 Gezin, 1 Plan'	16	28	28	1%	2%	2%
vanuit gezin	229	193	225	13%	12%	13%
Alle afgesloten trajecten ELP	1788	1572	1795			

Bron: Binc-registratiesysteem Opgroeien

De gegevens uit het registratiesysteem van binc duiden aan dat 1G1P in betekenisvolle mate bijdraagt aan duurzame en nodengerichte oplossingen voor kinderen, jongeren en gezinnen. Het aantal gezinnen dat na afsluiting van het traject op eigen kracht verder kan stijgt van 2081 in 2023 naar 2543 in 2025. In 2024 en 2025 vertegenwoordigt deze groep ongeveer 48% van alle afgesloten dossiers. Wanneer ook de gezinnen worden meegerekend die verder kunnen mits ondersteuning door basisvoorzieningen, loopt dit aandeel op tot 75% in 2023, 77% in 2024 en 78% in 2025. Deze cijfers wijzen erop dat 1G1P in een groot aandeel van de trajecten leidt tot een situatie waarin gezinnen opnieuw verder kunnen, al dan niet met beperkte verdere ondersteuning en zo escalatie van problematieken voorkomen kan worden.

Daarnaast blijkt uit de verdeling van de aangewezen vervolghulp na het traject 1G1P dat de aangewezen vervolghulp vooral inzet op begeleiding, goed voor 68% tot 69% van de trajecten die werden opgenomen. Daarnaast zien we ook dat bij 10% van deze dossiers diagnostiek aangewezen was en er ook in 15% van de afgesloten dossiers nog behandeling is aangewezen voor het jaar 2025.

3.3 WELKE MIDDELEN ZIJN AANGEWEND OM DE DOELSTELLINGEN VAN 1G1P TE BEREIKEN?

De financiële analyse werd in dit hoofdstuk uitgewerkt voor de jaren 2023, 2024 en 2025. Ze geeft een overzicht van de toegekende middelen, de verdeling tussen erkennings- en projectmiddelen en een raming van geraamde personele capaciteit die hiermee samenhangt.

De analyse vertrekt van de toegekende middelen voor 1G1P en niet van een boekhoudkundige uitsplitsing van de werkelijk gemaakte kosten per samenwerkingsverband of per organisatie. Op basis van de beschikbare gegevens kan niet op detailniveau worden vastgesteld welke werkelijke onkosten elk samenwerkingsverband of elke betrokken organisatie heeft gemaakt. De onderstaande cijfers moeten daarom worden gelezen als een financiële raming en als een beleidsmatige benadering van de beschikbare capaciteit, niet als een exacte kostenberekening.

Voor elk jaar wordt dezelfde berekeningswijze gehanteerd. De totale middelen bestaan uit erkenningsmiddelen en projectmiddelen. Voor de raming van de personele component wordt uitgegaan van een minimale besteding van 80% aan personeelsmiddelen, zoals aangegeven in het Besluit van de Vlaamse Regering. Voor de vertaling naar voltijdsequivalenten wordt gerekend met de gehanteerde kostprijs per VTE per jaar: € 74.000 in 2023, € 76.000 in 2024 en € 78.000 in 2025.

Jaar	Totale middelen	Erkenningsmiddelen	Projectmiddelen	Geraamde VTE
2023	€ 29.972.143,41	€ 6.639.699,41	€ 23.332.444,00	324,0
2024	€ 31.006.134,03	€ 5.539.834,03	€ 25.466.300,00	326,4
2025	€ 32.908.247,59	€ 6.378.713,59	€ 26.529.534,00	337,5

Over de periode 2023 tot en met 2025 stijgen de totale middelen van € 29.972.143,41 naar € 32.908.247,59. Dit is een stijging met € 2.936.104,18, of ongeveer 9,8%. De stijging zit vooral in de projectmiddelen, die toenemen van € 23.332.444,00 in 2023 naar € 26.529.534,00 in 2025. De erkenningsmiddelen schommelen sterker over de jaren heen: € 6.639.699,41 in 2023, € 5.539.834,03 in 2024 en € 6.378.713,59 in 2025. Daardoor is het niet aangewezen om uit deze cijfers een lineaire evolutie van de erkenningsfinanciering af te leiden. Wel tonen ze dat de totale beschikbare financiering voor 1G1P over de periode toeneemt.

De geraamde personeelscomponent stijgt van € 23.977.714,73 in 2023 naar € 26.326.598,07 in 2025. Omgerekend naar personele capaciteit komt dit neer op 324,0 VTE in 2023, 326,4 VTE in 2024 en 337,5 VTE in 2025. Deze cijfers geven weer met welke personeelscapaciteit de middelen volgens de gehanteerde berekeningswijze overeenkomen. Ze geven geen exacte weergave van de werkelijk gepresteerde personeelsinzet, de effectieve contractuele tewerkstelling of de werkelijke loonkosten binnen de afzonderlijke samenwerkingsverbanden.

Samengevat tonen de financiële gegevens dat 1G1P in de periode 2023 tot en met 2025 over een stijgend totaalbudget beschikt. Die stijging wordt vooral gedragen door de projectmiddelen, terwijl de erkenningsmiddelen sterker schommelen over de jaren heen.

3.4 HOE VERHOUDEN DE MIDDELEN ZICH TOT DE GEREALISEERDE OUTPUT?

Deze onderzoeksvraag brengt de verhouding in kaart tussen de beschikbare middelen en de gerealiseerde output. De gegevens hieronder zijn berekend door de totale beschikbare subsidiemiddelen te delen door het aantal geregistreerde opgestarte of afgesloten gezinnen. Ze geven dus een gemiddelde verhouding weer tussen middelen en output.

Jaar	Totale middelen	Geraamde VTE	Opgestarte gezinnen	Afgesloten gezinnen
2023	€ 29.972.143,41	324,0	4.888	3.060
2024	€ 31.006.134,03	326,4	4.663	3.037
2025	€ 32.908.247,59	337,5	5.119	5.337

Afgezet tegenover de geraamde personele capaciteit blijft het aantal opgestarte gezinnen per VTE relatief stabiel: 15,09 in 2023, 14,29 in 2024 en 15,45 in 2025. Dit wijst erop dat de stijging van de middelen en de geraamde capaciteit niet gepaard gaat met een daling van het geregistreerde bereik per geraamde VTE.

Bij de afgesloten gezinnen stijgt de verhouding van 9,44 afgesloten gezinnen per geraamde VTE in 2023 en 9,31 in 2024 naar 16,11 in 2025. Die stijging moet worden gelezen als een jaarindicator: afgesloten gezinnen in een bepaald jaar zijn niet noodzakelijk allemaal in datzelfde jaar opgestart.

Onderstaande tabel geeft de gemiddelde verhouding tussen de totale beschikbare middelen en het aantal opgestarte of afgesloten gezinnen per jaar weer.

Jaar	Totale middelen	Opgestarte gezinnen	Gemiddelde middelen per opgestart gezin	Afgesloten gezinnen	Gemiddelde middelen per afgesloten gezin
2023	€ 29.972.143,41	4.888	€ 6.131,78	3.060	€ 9.794,82
2024	€ 31.006.134,03	4.663	€ 6.649,40	3.037	€ 10.209,46
2025	€ 32.908.247,59	5.119	€ 6.428,65	5.337	€ 6.166,06

Daarnaast is het relevant om de verhouding te bekijken tussen het aantal gezinnen dat na afsluiting zonder verdere hulp of met ondersteuning door basisvoorzieningen verder kan en het totaal aantal afgesloten gezinnen in hetzelfde jaar. Deze indicator sluit aan bij de vraag in welke mate 1G1P bijdraagt aan de-escalatie en aan het vermijden van meer ingrijpende vervolghulp.

Jaar	Gezinnen zonder hulp of met basisondersteuning verder	Totaal afgesloten gezinnen	Aandeel op totaal afgesloten gezinnen
2023	3.452	4.656	74,1%
2024	3.347	4.340	77,1%
2025	4.140	5.337	77,6%

Het aandeel gezinnen dat na afsluiting zonder verdere hulp of met basisondersteuning verder kan, ligt in alle drie de jaren hoog: 74,1% in 2023, 77,1% in 2024 en 77,6% in 2025. Dit wijst erop dat een groot aandeel van de afgesloten trajecten eindigt zonder nood aan gespecialiseerde vervolghulp.

Op basis van deze indicatoren kan de verhouding tussen middelen en output positief worden beoordeeld. Het aantal opgestarte gezinnen per geraamde VTE blijft stabiel, terwijl de gemiddelde verhouding tussen totale middelen en opgestarte gezinnen over de jaren heen in dezelfde grootteorde blijft.

Deze output moet samen gelezen worden met de trajectuitkomsten. Het hoge aandeel gezinnen dat na afsluiting zonder gespecialiseerde vervolghulp of met basisondersteuning verder kan, toont dat de middelen niet enkel leiden tot bereik, maar ook tot beleidsmatig relevante uitkomst. Gezinnen worden tijdig ondersteund en kunnen in veel gevallen opnieuw verder zonder opschaling naar gespecialiseerde hulp.

Samengevat gaat de stijging van de middelen dus gepaard met een hogere geraamde personeelscapaciteit, een stijgend aantal opgestarte gezinnen en een blijvend hoog, zelfs licht toenemend, aandeel gezinnen dat na afsluiting zonder gespecialiseerde vervolghulp verder kan, waardoor gesteld kan worden dat 1G1P bijdraagt aan de preventieve en de-escalerende doelstellingen die vooropgesteld werden.

3.5 IN WELKE MATE VOLDOET DE HUIDIGE REGELGEVING AAN DE 14 ELEMENTEN VAN ARTIKEL 76/2 VAN HET VCO

Om na te gaan of de regelgeving reeds voldoet aan de 14 elementen uit artikel 76/2 van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën werd de regelgeving gescreend die van toepassing was op het ogenblik van de screening.

Decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp.

Decreet van 17 mei 2024 over de organisatie van een geïntegreerd jeugd- en gezinsbeleid.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2025 tot toekenning van subsidies van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 2026 aan verschillende organisaties in het raam van de samenwerkingsverbanden '1 gezin, 1 plan' (hierna genoemd BVR 2025).

Besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor voorzieningen in de jeugdhulp (hierna genoemd BVR 2019).

De 14 elementen worden hieronder toegelicht:

1° de doelstelling en de effecten die met de subsidieverstrekking worden nagestreefd;

Doelstellingen en opdrachten zijn opgenomen in artikel 2 en artikel 3 van het BVR 2025. Effecten zijn niet vermeld.

In deze beleidsevaluatie komen doelstellingen en effecten aan bod bij de onderzoeksvragen en resultaten.

2° de beschrijving en de duurtijd van de activiteit van algemeen belang waarvoor de subsidie wordt toegekend;

In artikel 1 van het BVR 2025 is de duurtijd vermeld en artikel 2 en 3 vermelden de activiteit en taken.

3° de indicatoren die toelaten om de subsidie tussentijds, op het einde van de duurtijd van de activiteit waarvoor de subsidie wordt verleend, en bij de beleidsevaluatie, vermeld in artikel 76/1, inhoudelijk en financieel te evalueren;

De indicatoren zijn opgenomen in artikel 5 van het BVR 2025.

In deze beleidsevaluatie worden een aantal indicatoren vermeld en omschreven en wordt nagegaan of deze bijdragen tot het beantwoorden van de onderzoeksvragen.

4° het bedrag van de subsidie of de wijze waarop dat bedrag wordt bepaald;

In artikel 1 van het BVR 2025 wordt verwezen naar de bijlage.

5° de categorieën van subsidiabele en niet-subsidiabele kosten;

Artikel 6 van het BVR 2025 stelt dat de subsidie enkel kan worden aangewend voor personeelskosten, werkingskosten en de kosten voor coördinatie. Ook zijn enkele bestedingspercentages vermeld.

6° de subsidieontvanger of de wijze waarop de subsidieontvanger wordt bepaald;

In artikel 1 van het BVR 2025 wordt verwezen naar de bijlage.

7° de voorwaarden waaraan de subsidieontvanger moet voldoen;

Dit is opgenomen in artikel 70 van het BVR 2019.

8° de voorwaarden waaronder de subsidie wordt verleend of kan worden verleend;

Dit is opgenomen in artikel 70 van het BVR 2019.

9° de rechten en plichten van de subsidieontvanger en van de subsidiërende overheid, waaronder ook het engagement van de subsidieontvanger om het belang van het gebruik van het Nederlands te erkennen bij de uitvoering van de gesubsidieerde activiteiten;

Het gebruik van het Nederlands is opgenomen in artikel 2 van het BVR 2025. Andere rechten en plichten zijn opgenomen in artikel 6 en 8.

10° de voorwaarden waaronder de subsidie kan worden gewijzigd of ingetrokken;

Dit is opgenomen in artikel 6 en 7 van het BVR 2025.

11° de wijze en, in voorkomend geval, de periodiciteit van de uitbetaling van de subsidie;

Dit is opgenomen in artikel 6 en 7 van het BVR 2025.

12° de inhoudelijke en financiële verantwoording over het gebruik van de subsidie, die de subsidieontvanger moet voorleggen;

Artikel 8 van het BVR 2025 handelt over de functionele en financiële verantwoording.

13° de openbaarmaking van de resultaten van de gesubsidieerde activiteiten;

Dit is vermeld in artikel 9 van het BVR 2025.

14° met behoud van de toepassing van artikel 75, tweede en derde lid, de uitsluiting of toelating van reservevorming en bijbehorende voorwaarden.

Dit is niet opgenomen.

4 BESLUITEN EN AANBEVELINGEN

4.1 BESLUIT

De beleidsevaluatie toont aan dat de werking van 1G1P in belangrijke mate doeltreffend is in het realiseren van de beoogde doelstellingen. Over de verschillende samenwerkingsverbanden heen wordt vastgesteld dat de inhoudelijke fundamenten van het model duidelijk aanwezig zijn en effectief functioneren in de praktijk.

In de eerste plaats is samenwerking met basisvoorzieningen en rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp breed uitgebouwd en structureel verankerd. Samenwerking wordt georganiseerd via overleg, casusbespreking en gezamenlijke trajecten, wat bijdraagt aan een groeiende gedeelde verantwoordelijkheid tussen partners en een betere afstemming van hulpverlening rond gezinnen. Tegelijk staat deze samenwerking onder druk door capaciteitsbeperkingen, verschillen in betrokkenheid tussen partners en de complexiteit van het hulpverleningslandschap en toenemende complexiteit van de aard van de dossiers.

Daarnaast is in alle samenwerkingsverbanden een teamwerking uitgebouwd die een centrale rol speelt in het realiseren van de doelstellingen. Deze teamwerking is interdisciplinair georganiseerd en zorgt voor duidelijke meerwaarde in het combineren van expertise, het gezamenlijk opnemen van trajecten en het versterken van de kwaliteit van ondersteuning. Tegelijk blijkt deze teamwerking kwetsbaar, onder meer door personeelsdruk, rolonduidelijkheid en de toenemende complexiteit van hulpvragen, wat de stabiliteit en duurzaamheid van de werking onder druk zet. Hierbij is het ook belangrijk om te begrijpen dat er nog grote verschillen zijn tussen de verschillende samenwerkingsverbanden.

Op het niveau van doelgroep bereik kan worden vastgesteld dat 1G1P in duidelijke mate doeltreffend is. De werking bereikt zijn doelgroep, met een stijgend aantal opgestarte dossiers en een brede mix van aanmelders, waaronder professionele verwijzers en gezinnen zelf. Dit wordt verklaard door het laagdrempelig karakter van de 1G1P werking en toont zich ook in een groeiend bereik van de werking.

Daarnaast wordt in aanzienlijke mate een snelle opstart gerealiseerd, waarbij het merendeel van de trajecten binnen een relatief korte termijn wordt opgenomen. Ook de trajectuitkomsten zijn in belangrijke mate positief, met een groot aandeel gezinnen dat na afloop op eigen kracht dan wel met beperkte ondersteuning verder kan, wat wijst op duurzame en nodengerichte ondersteuning, waarbij de-escalatie verwezenlijkt werd door de ondersteuning vanuit 1G1P.

Over de doeltreffendheid van de 1G1P werking kan dus gesteld worden dat deze erin slaagt om de vooropgestelde doelstellingen over samenwerking, teamwerking, doelgroepbereik en trajectuitkomsten op een sterke wijze te realiseren, en dat de inhoudelijke meerwaarde van het model duidelijk bevestigd wordt in de praktijk.

Naast de doeltreffendheid, toont deze beleidsevaluatie ook aan dat de werking van 1G1P in aanzienlijk grote mate doelmatig is, waarbij we zien dat de middelen die ingezet worden om de doelstellingen van 1G1P te bereiken efficiënt benut worden. Hoewel deze beleidsevaluatie geen volledige maatschappelijke kosten-batenanalyse bevat, wijzen de beschikbare indicaties erop dat de ingezette middelen bijdragen aan het realiseren van de vooropgestelde doelstellingen. De combinatie van structurele erkenningsmiddelen en projectmatige financiering werd voornamelijk ingezet voor de uitbouw van een interdisciplinaire personeelscapaciteit over 16 samenwerkingsverbanden heen, die de volledige regio van Vlaanderen en Brussel omvatten. Met deze capaciteit werden in 2025 meer dan 5.000 gezinnen opgestart en afgesloten waarbij het overgrote merendeel van de afgesloten gezinnen verder kon zonder nood aan gespecialiseerde vervolghulp. Deze resultaten wijzen erop dat de middelen worden ingezet op een manier die bijdraagt aan

vroegtijdige en de-escalerende ondersteuning van kinderen, jongeren en gezinnen en tegen een relatief lage maatschappelijke kost wanneer we de totale subsidiemiddelen afzetten tegen het aantal gezinnen dat beroep doet op hulp vanuit 1G1P.

De evaluatie toont eveneens aan dat de coördinerende mechanismen een belangrijke hefboom vormen voor de gerealiseerde resultaten. Zij maken het mogelijk om samenwerking tussen organisaties structureel te organiseren, expertise samen te brengen en trajecten beter op elkaar af te stemmen. Ook de interdisciplinaire teamwerking blijkt een cruciale factor voor de doelmatigheid van de ondersteuning, aangezien deze toelaat om complexe hulpvragen geïntegreerd te benaderen en sneller gepaste ondersteuning te organiseren. De provinciale coördinatoren onderwijs-jeugdhulp leveren een duidelijke bijdrage aan het verbinden van onderwijs- en welzijnspartners. Via lerende netwerken, regionale afstemming en een herkenbaar aanspreekpunt versterken zij de samenwerking, de uitwisseling van expertise en de aandacht voor het leerrecht van kinderen en jongeren. De duurzaamheid van deze bijdrage wordt evenwel beperkt door de projectmatige financiering en de onduidelijkheid over de structurele positionering van de functie.

Tegelijk wordt de doelmatigheid van de werking beïnvloed door een aantal externe en structurele factoren. Capaciteitstekorten binnen delen van het hulpverleningslandschap, wachttijden, personeelsverloop, de toenemende complexiteit van hulpvragen en de grote afstemmingslast tussen partners beperken de mogelijkheden om de beschikbare middelen maximaal in te zetten voor rechtstreekse ondersteuning van gezinnen. Deze knelpunten situeren zich grotendeels buiten de werking van 1G1P zelf, maar hebben wel een belangrijke impact op de efficiëntie waarmee doelstellingen gerealiseerd kunnen worden.

Overkoepelend kan worden geconcludeerd dat 1G1P met de beschikbare middelen betekenisvolle resultaten realiseert en dat de ingezette financiële en personele capaciteit bijdraagt aan het voorkomen van escalatie, het versterken van de eigen krachten van gezinnen en het beperken van de nood aan meer ingrijpende vormen van hulpverlening.

4.2 AANBEVELINGEN

Op basis van de beleidsevaluatie kan worden vastgesteld dat 1G1P inhoudelijk een duidelijke meerwaarde heeft. De werking draagt bij aan samenwerking tussen partners, aan de uitbouw van interdisciplinaire teamwerking en aan laagdrempelige ondersteuning van gezinnen. Tegelijk toont de evaluatie dat de verdere ontwikkeling van 1G1P richting netwerken laagdrempelige jeugdhulp vooral vraagt om versterking van de werkbaarheid, vereenvoudiging van structuren, duidelijke mandaten en een betere verankering van gedeelde verantwoordelijkheid en samenwerking. De aanbevelingen hieronder vertrekken vanuit die dubbele vaststelling: behouden wat inhoudelijk werkt, en bijsturen waar de huidige werking onder druk staat.

- *Behouden en versterken van interdisciplinariteit als kernprincipe*

De interdisciplinaire en intersectorale teamwerking moet behouden blijven als één van de kernprincipes van 1G1P en de toekomstige netwerken laagdrempelige jeugdhulp. De evaluatie toont aan dat deze teamwerking in alle samenwerkingsverbanden aanwezig is en dat de combinatie van verschillende profielen en expertise een duidelijke meerwaarde biedt voor de ondersteuning van gezinnen. Verschillende disciplines brengen een bredere blik binnen, versterken elkaar in de analyse van hulpvragen en maken het mogelijk om complexere situaties meer geïntegreerd te benaderen. Tegelijkertijd vraagt interdisciplinair werken continue ondersteuning. Samenwerking tussen medewerkers uit verschillende organisaties en disciplines brengt ook extra afstemming, rolvragen en verwachtingen met zich mee. Daarom is het aangewezen om in toekomstige kaders niet alleen interdisciplinariteit te benoemen als principe, maar ook de randvoorwaarden ervoor te versterken. Dit betekent onder meer voldoende ruimte voor teamontwikkeling, intervisie, lerende netwerken, duidelijke rolafspraken en experimenteer kansen.

- *Verder verankeren van het krachtgericht werken als inhoudelijk uitgangspunt*

Het krachtgerichte aspect van 1G1P wordt als waardevol ervaren en moet ook in de verdere ontwikkeling van de samenwerkingsverbanden en netwerken behouden blijven. De werking is erop gericht om gezinnen te ondersteunen in hun eigen regie, om aanwezige krachten te versterken en om escalatie van problemen zoveel mogelijk te vermijden. De registraties tonen dat een aanzienlijk aandeel gezinnen na afsluiting van het traject op eigen kracht of met beperkte ondersteuning van basisvoorzieningen verder kan.

Het is daarom aangewezen om krachtgericht werken explicieter te behouden als inhoudelijk uitgangspunt in toekomstige regelgeving en uitvoeringskaders. Dit betekent dat ondersteuning niet enkel gericht mag zijn op het beantwoorden van een hulpvraag, maar ook op het versterken van het gezin en het netwerk rond het gezin. Het gezinsplan, de betrokkenheid van basisvoorzieningen en het werken vanuit de vraag van het gezin blijven hierbij belangrijke instrumenten.

- *Maak collectieve verantwoordelijkheid concreet en veranker ze in regelgeving*

Collectieve verantwoordelijkheid is een belangrijke ambitie binnen 1G1P en wordt in meerdere samenwerkingsverbanden ook effectief sterker zichtbaar. Tegelijk toont de evaluatie dat collectieve verantwoordelijkheid niet overal vanzelfsprekend is. De betrokkenheid van partners verschilt, sommige partners hebben onvoldoende mandaat, en trekkende partners nemen soms veel verantwoordelijkheid op zonder dat dit evenwichtig gedragen wordt door het volledige samenwerkingsverband.

Daarom is het aangewezen om collectieve verantwoordelijkheid in toekomstige regelgeving concreter te omschrijven. Dit betekent dat duidelijker moet worden vastgelegd welke partners minimaal betrokken zijn, welke engagementen van hen verwacht worden en hoe beslissingen of afspraken binnen het netwerk

doorwerken in de praktijk. Het gaat niet om een uniforme rol voor elke partner, maar wel om minder vrijblijvendheid en meer duidelijkheid over ieders bijdrage.

Daarbij moet ook het mandaat van trekkende partners worden versterkt. Wanneer zij de verantwoordelijkheid opnemen om het netwerk te organiseren en te verbinden, moeten zij ook voldoende mandaat hebben om partners aan te spreken, afspraken te maken en gedeelde verantwoordelijkheid concreet te laten opnemen. Zonder dat mandaat dreigt de uitvoeringsdruk te blijven liggen bij een beperkt aantal trekkende actoren.

- *Vereenvoudigen en integreren van de hulpverlening*

Een volgende aanbeveling is om de verdere ontwikkeling richting netwerken laagdrempelige jeugdhulp niet te laten leiden tot bijkomende lagen, maar tot meer samenhang en eenvoud. De evaluatie maakt duidelijk dat de huidige werking onder druk staat door de veelheid aan partners, overlegstructuren en afstemmingsnoden. Coördinatie en samenwerking zijn aanwezig, maar worden tegelijk zwaarder door de complexiteit van het hulpverleningslandschap.

De toekomstige netwerken moeten daarom inzetten op vereenvoudiging. Dit betekent minder schakels tussen gezin en ondersteuning, minder parallelle overlegstructuren, eenvoudigere samenwerking tussen actoren en minder administratieve lasten. De bedoeling is niet om samenwerking te verminderen, maar om ze werkbaarder, geïntegreerd en doelgerichter te organiseren. Overleg, administratie en afstemming moeten duidelijk bijdragen aan het traject van het gezin en aan de kwaliteit van ondersteuning.

Deze vereenvoudiging vraagt ook dat 1G1P en de toekomstige netwerken laagdrempelige jeugdhulp worden ontwikkeld als één samenhangende en herkenbare werking rond gezinnen. Voor gezinnen, verwijzers en partners moet duidelijk zijn waarvoor de werking staat, welke ondersteuning mogelijk is en hoe trajecten worden opgenomen en wie en hoe een aanmelding kan gebeuren. Een herkenbare werking versterkt de laagdrempeligheid en voorkomt dat gezinnen opnieuw terechtkomen in een versnipperd landschap.

- *Versterkte integratie van het rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp in de werking*

Erkende voorzieningen binnen de rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp mogen in de toekomstige netwerken niet enkel beschouwd worden als externe partners, maar moeten structureler deel kunnen uitmaken van de werking zelf. De evaluatie toont dat samenwerking met RTJ-aanbieders breed aanwezig is, maar ook dat deze samenwerking onder druk staat door capaciteit, wachttijden en verschillen in betrokkenheid.

Door RTJ-aanbieders sterker te integreren in de werking kan de samenwerking minder vrijblijvend worden. Dit kan bijdragen aan bredere gedragenheid, een duidelijker mandaat voor de trekkende kracht en een meer gedeelde verantwoordelijkheid voor trajecten. Daarbij moet wel bewaakt worden dat deze integratie niet leidt tot een disproportionele toename van complexiteit of coördinatielast. Integratie moet net bijdragen aan minder doorverwijzing, minder versnippering en meer gezamenlijke trajectopname.

- *Versterken en verduidelijken van coördinatie taken*

Coördinatie vervult binnen 1G1P een duidelijke structurerende en verbindende rol. Ze draagt bij aan samenwerking, profilering, verbinding met eerstelijnsstructuren en afstemming tussen partners. Tegelijk toont de evaluatie dat coördinatie zwaar onder druk staat door werklast, rolaccumulatie en de veelheid aan overleg- en afstemmingsopdrachten.

In de verdere ontwikkeling van de netwerken laagdrempelige jeugdhulp moet coördinatie daarom explicieter, haalbaarder en selectiever worden afgebakend. Explicieter betekent hierbij dat duidelijk wordt

welke opdrachten tot de kern van coördinatie behoren. Selectiever betekent dat niet elke bijkomende overlegvraag of beleidsopdracht automatisch bij de coördinatiefunctie terechtkomt. Haalbaarder betekent dat de opdracht in verhouding moet staan tot de beschikbare middelen, capaciteit en schaal van het netwerk.

Daarnaast kan coördinatie naast een organiserende ook een meer strategische functie opnemen. In functie van een samenhangend, complementair en vraaggericht ondersteuningsaanbod voor kinderen, jongeren en gezinnen kan coördinatie signalen bundelen, partners verbinden en mee richting geven aan prioriteiten binnen het netwerk. Die strategische rol kan echter alleen waargemaakt worden als de operationele belasting beheersbaar blijft.

Het is ten slotte aangewezen om de verbindingsfunctie tussen onderwijs en jeugdhulp duurzaam te verankeren binnen de toekomstige netwerken laagdrempelige jeugdhulp. Daarbij moeten de opdracht, het mandaat en de afstemming met aanverwante functies duidelijk worden omschreven. Ook is blijvende aandacht nodig voor de noden van kinderen in het kleuter- en basisonderwijs, naast de bestaande focus op het secundair onderwijs.

- *Versterken van de regelgeving op ontbrekende elementen uit de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën*

Tot slot is het aangewezen om in de volgende regelgeving de ontbrekende elementen uit de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën expliciet op te nemen

De bovenstaande aanbevelingen zullen meegenomen worden bij de verdere uitwerking van het BVR Netwerken Laagdrempelige Jeugdhulp.

5 ONDERTEKENING

Tom De Boeck
administrateur-generaal

6 BIJLAGES

6.1 AANBEVELINGEN UIT HET WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK NAAR DE WERKING EN DE IMPACT VAN 1 GEZIN 1 PLAN IN VLAANDEREN DOOR KULEUVEN LUCAS EN KDG RESEARCH.

HOOFDSTUK 4: ALGEMENE CONCLUSIE EN AANBEVELINGEN

Op basis van de verschillende onderzoeksacties formuleren we een algemene conclusie (paragraaf 1), gevolgd door beleidsaanbevelingen en aanbevelingen voor verder onderzoek (paragraaf 2).

1 ALGEMENE CONCLUSIES

Dit onderzoeksproject richtte zich gedurende 1 onderzoeksjaar op een analyse van 1G1P in Vlaanderen. Naast het verzamelen van beschrijvende data uit paspoorten en BINC-data, werd ook de beleving van 1G1P binnen de 16 samenwerkingsverbanden onderzocht. Hierbij lag de focus op de ervaren baten voor zowel gezinnen als ondersteuners. Om deze ervaringen in kaart te brengen werden 2 focusgroepen georganiseerd met in totaal 22 ondersteuners uit 12 van de 16 samenwerkingsverbanden. Daarnaast werden er 19 interviews met gezinnen en 19 interviews met ondersteuners afgenomen uit 4 geselecteerde 1G1P-samenwerkingsverbanden: Konekti Kortrijk, RTJ De Tafels, Halle-Vilvoorde en Trefplaats Jeugdhulp Kempen. De combinatie van al deze bevindingen leidt tot een aantal algemene conclusies.

1.1 1G1P VLAANDEREN: EEN MEERVOUDIGE IDENTITEIT

Op basis van dit onderzoek blijkt 1G1P enkele kenmerken te hebben die specifiek zijn voor deze begeleidingsvorm. Hierbij lijken bovenal 2 elementen richtinggevend te zijn. Allereerst, staat het **gezin aan het stuur** bij de begeleidingen. Vraaggericht werken op het tempo van het gezin is een basispijler binnen 1G1P. Daarnaast wordt niet met modules gewerkt maar **generalistisch** gekeken naar wat er nodig en mogelijk is. Het samenbrengen van diverse expertises binnen het 1G1P samenwerkingsverband is hiervoor meer dan aangewezen.

De specifieke rol die 1G1P opneemt in Vlaanderen verschilt tussen de samenwerkingsverbanden. Het meest typerende voor 1G1P als werking is mogelijks wel haar **meervoudige identiteit.** Deze meervoudigheid biedt voordelen, doch stelt het werkveld ook voor de nodige uitdagingen. 1G1P neemt op basis van haar principes bovenal de rol op als **schakel** naar het bestaande hulpaanbod op basis van de vraaggerichte aanpak. Afhankelijk van de regio wordt meer of minder ingezet op het **overbruggen** van wachtlijsten en het hulp aanbieden wanneer er geen andere hulp voor handen is. Vooral in regio's met een minder uitgebreid hulpaanbod, neemt deze rol toe. De **coachende** rol van 1G1P-begeleidingen is hierin soms aanzienlijk. Binnen bepaalde samenwerkingsverbanden is er sprake van het aanbieden van meer specialistische hulpverlening (o.a. autisme) binnen het kader van 1G1P.

Naast de context speelt ook de **duurtijd van de begeleidingen een bepalende rol** in de finaliteit die 1G1P opneemt. De basisidee bij 1G1P is dat 1G1P-begeleidingen een flexibelere duurtijd hebben dan andere begeleidingen**.** De reële invulling van deze duurtijd verschilt echter significant tussen de samenwerkingsverbanden. Sommige samenwerkingsverbanden zetten sterk in op duidelijke aanmeldingscriteria in functie van een kortdurende begeleiding en het realiseren van een schakelfunctie. Denk hierbij aan een duidelijke 'verbindingsvraag' of 'veranderingswens' bij aanmelding. Dit zorgt weliswaar voor een zekerere voorstructurering van de hulp en voor een voorselectie van de gezinnen die in begeleiding komen bij 1G1P. Andere samenwerkingsverbanden pleiten net daarom voor een ruimere duurtijd, waarbij de nodige tijd genomen kan worden voor het opbouwen van een vertrouwensband met het gezin die het mogelijk maakt om te komen tot vraagverheldering. Deze samenwerkingsverbanden pleiten voor een grotere handelingsvrijheid en

85

6.2 AANBEVELINGEN UIT HET WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK: “1 GEZIN, 1 PLAN BINNEN DE JEUGDHULP IN VLAANDEREN” DOOR KDG RESEARCH.

Het decreet integrale jeugdhulp is dit jaar 10 jaar oud. Het zorgde voor een verschuiving van het jeugdhulplandschap. De jeugdhulp is sneller bereikbaar en schuift dichter bij de gezinnen. Meer kinderen, jongeren en hun gezinnen maken er gebruik van. Maar de nieuwe werking legt ook heel wat leemten bloot. De druk op de crisisnetwerken neemt toe en de wachttijden binnen de jeugdhulp blijven hoog. Het schakelen tussen de verschillende modules in het hulpaanbod hapert waardoor de continuïteit in het gedrang komt. Op de nieuwe weg naar een geïntegreerd gezins- en jeugdhulpbeleid moeten nog heel wat obstakels worden genomen.

Met de oproep om samenwerkingsverbanden op te starten onder de noemer 1 gezin, 1 plan (1G1P) werd een obstakel aangepakt. Deze regionale samenwerkingsverbanden voorzien een snel en flexibel aanbod om gezinnen naar de gepaste jeugdhulp te begeleiden.

Het werd voor de vele samenwerkingspartners en de betrokken begeleiders een avontuur op een onzeker pad met beperkte wegwijzers en een vaag plan. Een start met vele vragen, maar gedragen door gedreven coördinatoren en vele geëngageerde begeleiders. Dat is wat we in ons onderzoekswerk naar de implementatie van de werking 1G1P in de jeugdhulp mochten ervaren. Interprofessionele teams die de expertise uit de vele werkingen binnen de jeugdhulp samenbrengen. Begeleiders die met de beschikbare tools en vooral met een open blik en een luisterend oor aanwezig zijn bij de gezinnen. Begeleiders die samen met gezinnen terug verbinding maken met diegene die hen kunnen ondersteunen en die ondersteuners mobiliseren rond de vragen van het gezin.

De Vlaamse Gemeenschap is ambitieus in zijn streven naar een kwaliteitsvol beleid voor de zorg en ondersteuning aan kinderen, jongeren en gezinnen. In de conceptnota (Crevits, H. 2023) vertrekt de overheid van het principe 'samen doen wat nodig is'. *Het is aan zorg- en dienstverleners om zich zo te organiseren dat de hulp die gerealiseerd wordt, maximaal kan vertrekken van de vragen van het gezin (versus vertrekt van wat elke organisatie kan aanbieden). Met de term bijschakelen beoogt de overheid dat alle expertise en knowhow (specifiek en generalistisch) elkaar ondersteunt. Dit moet ervoor zorgen dat gezinnen op een geïntegreerd zorg- en ondersteuningsaanbod kunnen rekenen.*

De werking van 1G1P sluit aan bij dit ambitieuze streven waardoor de discussie rond de inpassing van deze werking in de veranderende jeugdhulp actueel blijft. Het is daarom des te belangrijker om gemeenschappelijk ervaren meerwaarde uitdrukkelijk te benoemen zodat deze niet verloren gaat in de druk naar snelle aanpassingen. Wij hopen dat de inhoud van deze publicatie hiertoe inspirerend kan werken en dat het de creativiteit en flexibiliteit binnen de interprofessionele teams kan blijven voeden.

78 - Het verhaal van een samenwerkingsverband